

ПРОТОКОЛ

№ 335

гр. Сливен, 18.10.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – СЛИВЕН, ПЪРВИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Надежда Н. Янакиева
Членове: Мартин Цв. Сандулов
Гергана Огн. Симеонова

при участието на секретаря Ивайла Т. Куманова Г.ева
Сложи за разглеждане докладваното от Надежда Н. Янакиева Въззивно гражданско дело № 20232200500330 по описа за 2023 година.
На именното повикване в 09:00 часа се явиха:

Въззивникът, редовно призован, се явява лично и процесуален представител по пълномощие по чл. 32 т. 1 от ГПК адв. Л. А. от АК - Сливен, редовно упълномощена за тази инстанция от 22.05.2023 г. и приета от днес.

Въззиваемата, редовно призована, се явява лично и с процесуален представител по пълномощие по чл. 32 т. 1 от ГПК адв. А. А. от АК – Сливен, редовно упълномощена за тази инстанция от 08.9.2023 г. и приета от днес.

Дирекция „Социално подпомагане“ отдел „Закрила на детето“ гр. Сливен, редовно призована, се представлява от социален работник Стоянка Кючукова специално определена със заповед от 17.10.2023 г.

ПРОЦЕСУАЛНИТЕ ПРЕДСТАВИТЕЛИ: Да се даде ход на делото.

При условия на чл. 142, ал. 1 и чл. 56 от ГПК и поради липса на процесуални пречки, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО И ГО ДОКЛАДВА.

Производството е въззивно и се движи по реда на чл. 258 и следващите

от ГПК.

Обжалвано е първоинстанционно решение № 388/10.05.2023 г. по гр. д. № 4885/22 г. на СлРС, с което са отхвърлени като неоснователни и недоказани предявените от Г. Д. М. с ЕГН ***** с адрес: *** срещу И. Х. М. с ЕГН ***** с адрес: *** искови претенции с правно основание по чл. 59, ал. 9 от СК, във вр. с чл. 51, ал. 4 от СК, с които се иска да бъдат изменени постановените с Решение № 260073 от 14.09.2020 година по гражданско дело № 1391 по описа на РС - Сливен за 2020 година мерки, касаещи упражняването на родителските права, местоживеенето, режима на лични контакти и дължима издръжка спрямо детето Д.Г. М. с ЕГН *****, роден на *** и спрямо детето Х.Г. М. с ЕГН *****, роден на *** и са присъдени разноските по делото на ответницата в размер на 1000 лв.

Обжалвано е и първоинстанционно решение по реда на чл. 250 от ГПК № 580 от 12.07.2023 г. по гр.д. № 4885/22г. на СлРС, с което е отхвърлен като неоснователен и недоказан предявеният от Г. Д. М. с ЕГН ***** с адрес: *** срещу И. Х. М. с ЕГН ***** с адрес: гр. Сливен, *** като евентуален иск с правно основание по чл. 59, ал. 3, вр. ал. 2 и ал. 9 от СК, за изменение на постановените с Решение № 260073 от 14.09.2020 година по гражданско дело № 1391 по описа на РС - Сливен за 2020 година мерки, касаещи упражняването на родителските права, местоживеенето, режима на лични контакти и дължима издръжка спрямо детето Д.Г. М. с ЕГН *****, роден на *** и спрямо детето Х.Г. М. с ЕГН: *****, роден на *** като бъде постановен разширен режим на лични отношения, както следва:

- всеки първи, трети и пети: петък, събота и неделя от 17ч. в петък до 19ч. в неделя бащата да взема при себе си двете деца с преспиване;

- всяка четна година на Коледа през коледните празници бащата да взема при себе си двете деца с преспиване от 09ч. на първия ден до 19ч. на последния; - всяка нечетна година на Новогодишните празници бащата да взема при себе си двете деца с преспиване от 09ч. на първия ден до 19ч. на последния;

- всеки четен Великден през Великденските празници бащата да взема при себе си двете деца с преспиване от 09ч. на първия ден до 19ч. на последния;

- всеки 25.03. от 17ч. до 21ч. бащата да взема при себе си двете деца; - всяка втора половина от ученическите ваканции бащата да взема при себе си двете деца от 09ч. на първия ден до 19ч. на последния;

- всяка нечетна година бащата да взема при себе си двете деца на рождениите им дни от 17ч. до 21 ч.

- един месец (от юни до 15.09. - вкл.) през лятото, който не съвпада с платения годишен отпуск на майката, която има задължение до м. март на текущата година да уведоми бащата за месеца на платения си годишен отпуск. Ако не стори това бащата сам определя през кой месец ще вземе децата.

- както и винаги, когато децата пожелаят да останат при своя баща.

Против двете решения са постъпили въззивни жалби от ищеца в първоинстанционното производство.

В същия срок няма подадена насрещна въззивна жалба.

С определение държано в закрито заседание на 20.09.2023 г. съдът е извършил проверка на въззивните жалби, приел е същите за редовни, отговарящи на изискванията на чл. 260 и чл. 261 от ГПК, приел ги е за допустими и е извършил доклад на същите, както и на постъпилите в законовия срок по чл. 263 ал.1 от ГПК отговори от насрещната страна. Със същото определение съдът се е произнесъл и по направените доказателствени искания, като ги е оставил без уважил. Постановил е по реда на чл. 59 от СК, вр. чл. 15 от ЗЗД изготвяне на нов социален доклад и явяване на родителите за изслушване.

Преписи от определението са връчени на страните.

АДВ. А.: Поддържам двете жалби в тяхната цялост, на основанията, които сме посочили в тях. Запознали сме се с доклада по делото. Нямаме искания за възражения и допълнения към доклада. Бихме искали, във връзка с назначения нов социален доклад, тъй като такъв е изготвен в първоинстанционното производство, да представим на съда извадка от дневника на училището на Д. М. - по-голямото дете, относно фактите, че на 28.09.2023 г. и на 02.10.2023 г. детето е било без домашна работа и това е във връзка с твърдението на преподавателката на детето, че детето не е подготвено и от тук следва, че на тези дати детето не е било при баща си и

въпреки това е без домашна, т.е. че не е обективна оценката на преподавателката, а защо не е обективна има данни в свидетелските показания в първоинстанционното дело и в становището ни изразено пред първоинстанционния съд, в което сме заявили, че са в приятелски отношения с майката.

АДВ. А.: Оспорваме така депозираните жалби. Поддържаме входираните от отговори. Нямаме възражения по доклада. Запознати сме със социалния доклад. По отношение на представеното днес писмено доказателство предоставям на съда. Считам същото за несериозно, тъй като констатацията на класния ръководител на детето Д. не е от еднократна ситуация, а в ред от събития, за които сме били уведомени. Нямаме искания за сбиране на доказателства.

Съдът констатира, че в деловодството на съда на 17.10.2023 г. е постъпил социален доклад изх. № ПР/Д-СН/183-001/16.10.2023 г., изготвен въз основа на определението на съда.

На основание чл. 178 и сл. от ГПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ПРИЕМА и ПРИЛАГА към доказателствения материал по делото представения социален доклад от РДСП – Сливен изх. № ПР/Д-СН/183-001/16.10.2023 г.

ПРИЕМА и ПРИЛАГА представеното заверено копие от електронен дневник на ученика Д. М..

СОЦИАЛНИЯ РАБОТНИК: Аз съм изготвила доклада. Придържам се към написаното. Разговарях с децата. Предимно с детето Д. разговарях, защото той е на по-висока възраст и може да изрази мнение. Запозната съм със ситуацията. С детето се видях през м. март 2020 г., когато имахме социален доклад по време на развода на родителите. Децата са спокойни. М. води много добър разговор с мен, успяхме да изградим добри взаимоотношения. Аз многократно разговарях с родителите, че ми прави впечатление, че той по-трудно приема раздялата между тях, за което неведнъж съм апелирала да потърсят професионална помощ, за да може

детето да преработи негативните емоции от случващото се в семейството. Привързано е към двамата родители. При една от първите ми срещи заяви, че желае те да са заедно, но знае, че това няма как да се случи.

На основание чл. 59 ал.6 от СК вр чл. 121 ал. 2 от СК, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ПРИСТЪПВА към изслушване на родителите на децата Д.Г. М. и Х.Г. М..

Съдът пристъпва към изслушване на бащата Г. Д. М..

ИЗСЛУШАН КАЗА: Искан промяна на родителските права. Имаме силна изградена връзка с децата. Всеки възможен момент гледаме да прекарваме заедно. Когато са при мен имат изградени хигиенни навици, участват в домакинството, в учебната дейност, при писане на уроци, имат добра среда на живеене. Опитвам се да ги възпитавам като достойни мъже. Възпитавам ги с личен пример, в игри, ходим много на разходки, на почивки, на екскурзии, с писането на домашните помагам. Понякога се налага да им правя забележки ако не си е оправил леглото, ако не си е измил зъбите, ако не си е написал домашните. Когато сме заедно дните ги прекарваме заедно. Изпълняваме си ангажиментите към училище с домашните и с уроците, спорт, децата много обичат да играят футбол, ходим много за риба и на разходки в гората. Естествено след като сме приключили съм задълженията които са към училището и в домакинството. Аз също участвам при писането на домашните Д. има домашни, И. е още малък и е в градината. М. сяда, започва да пише домашни и където срещне затруднение се обръща към мен, за да му помогна с урока или със задача, ако нещо не разбира, за да му го обясня. Това и през седмицата, когато са били при мен извън режима и събота и неделя също имат домашни за писане. През от 2020 г. до 2022 г., понеже прекарвах повече време с мен, аз се грижех за тях, водех ги на градина и училище. Участвах в родителски срещи на Д. и на Х.. При Д. водени от при г-жа В. и г-жа А. тогава. А сега г-жа А. е в майчинство и е с нов учител.

Съдът пристъпва към изслушване на майката И. Х. М..

ИЗСЛУШАНА КАЗА: Връзката между мен и децата не е много силно изразена. Опитвам се да ги подканя да бъдем първо приятели и след това родители. Идеята за това е, че искам да споделят, когато имат притеснения и когато имат нужда от мен, аз винаги съм насреща. Познавам ги изключително добре както физически, така и емоционално. Знам във всеки момент дали имат нужда от подкрепа, дали имат нужда от съдействие и нужда от някакъв вид приятна емоция, т.е. развлечение и съм винаги насреща, когато те пожелаят и когато виждам, че трябва да се намеся. Старая се да ги включвам в ежедневието и в нашия бит от първата минута на ставането до последната минута на лягането, така те изграждат навици, които ще им помогнат и за в бъдеще. Включвам ги в домакинската работа, всеки си има задължения, всеки си има методи на работа, водя ги на училище, на градина, съответно, след края на работния ден, ги прибирам. Водя ги на тренировка и двамата тренират. Съумявам да съчета моята работа с техните тренировки и да не пропускам, защото по този начин се създава тяхното постоянство и отговорност, които трябва да придобият. През последните няколко месеца са изключително щастливи, изключително спокойни и доволни от това, което се случва. Промяната е налице откакто спазваме установения режим, т.е. прекарват т по-голямата част от времето си с мен и организираме дните си заедно, когато се съгласува с желанието на всеки един от тях. Д. предпочита да рита футбол, а Х. да кара колело и тротинетка. Той не от децата, които искат да ритат. Опитвам се да комбинирам двете занимания така, че и двамата да са доволни, а не да вземам страна на някого от тях.

АДВ. А.: Нямаме други доказателствени искания.

АДВ. А.: Нямаме искане за други доказателства.

Тъй като никоя от страните не е направила нови доказателствени или други процесуални искания за въззивната фаза на производството на основание чл. 268 ал. 3 ГПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОБЯВЯВА съдебното дирене за приключено.

ДАВА ХОД на устните състезания.

АДВ. А.: Уважаеми въззивни съдии, моля да отмените първоинстанционното решение, тъй като то е очевидно неправилно, поради факта, че не е съобразено със събраните по делото доказателства и настъпилите очевидно промени в отношенията между децата и родителите и между родителите. Тъй като имам много мотиви за излагане, ако ми позволите да ги изложа писмено.

Молим да отмените решението по отношение на родителските права, като възложите родителските права на бащата, не защото някой трябва да притежава тези права. Напротив, ние предложихме на майката да има споделено родителство, така че децата да се чувстват добре и по уговорка на родителите да могат да бъдат отглеждани при единия или при другия родител, съобразно не само желанията на децата, но и възможностите на родителите. След раздялата на родителите и решението по развода, настъпват факти, които променят изключително прякото упражняване на родителските права и режима на лични контакти. Детето Д. преимуществено се отглежда от бащата, а Х. първоначално, поради по-ниската възраст, се отглежда равностойно от майката и от бащата, а по-късно и от бащата и това се запазва до 2022 г. Затова са представени и доказателства пред първоинстанционното производство. Детето Д. предпочита да живее с баща си. Това е установено не само в първия социален доклад, но и във втория, тъй като детето се чувства по-спокойно и сигурно при своя баща. Майката непрекъснато излага изисквания за спазване на правила, такива, каквито има и при бащата, но нейните правила очевидно не са съобразени с желанията на децата и възможностите на родителите. След получаване на исковата молба за промяна на родителските права, след като преговорите са неуспешни за доброволно уреждане на спора, майката използва ограничения режим на лични контакти като санкция срещу бащата, а и срещу децата, така че да ограничи техните контакти, на бащата и децата. Това децата очевидно не могат да приемат. Това очевидно не е мотивирано според тях, за да могат те да приемат тази промяна. Нещо повече, случва се така, че майката отказва без основание срещи на децата с бащата, като заявява, че ще пътува с тях, после, че няма да пътува, после да, съгласна съм и накрая не, няма да вземаш децата, а когато ги взема бащата изведнъж се оказва, че детето Д. вече е констатирано, че майката невярно и неправилно не го е пуснала при баща му. Не само това,

майката, твърдейки, че правилата са основанието, което налага ограничаване на контактите на бащата с децата, стига до крайност на 01.01. като изпраща на децата и на бащата полицаи, който заплашва детето Д., че ако не отиде при майка си няма да вижда повече баща си. Същата тази майка, която е силно притеснена от спазването на правилата да бъдат изслушвани децата пред, съда или в синя стая или други възможности дадени от закона. Тоест използването на правилата, за да бъдат ограничавани децата считаме, че е получило и оценка в отношението на децата към начина им на живот и желанието им да живеят със своя баща. Трябва да кажа, във връзка със становището на учителката на Д. - г-жа В., която вероятно субективно е изложила мнение предадено от майката на детето, тъй като от 2000 г. година, когато са разведени родителите, до 2002 г., бащата води детето на училище, среща се с тази въпросната В., са участва в родителските срещи и изведнъж тази жена заявява, че по-малко познава бащата. Не само, че по-малко се среща с него, ами и знае кога децата са при бащата и не са си подготвили домашното. Очевидно това знание идва от другаде, още повече, че същата тази учителка е в близки приятелски отношения с майката. По същия начин, когато децата са при майката се случва да има неподготвени домашни. Това е напълно нормално и преодолимо за децата. Оплакванията на майката, че децата не се отглеждат при бащата добре е свързано с разрешението на детето Д. от бащата да стреля и да кара АТВ. Тези дейности носят в себе си риск, но те са първо единични и после в присъствието на бащата, който осъществява контрол. Доста по-рискови са обаче ситуациите, в които майката оставя децата сами във вкъщи без надзор и детето Д. звъни на баща си, за да пита какво да прави, че Х. го боли стомах. Толкова по-рисково е да оставя майката децата на тинейджърка – дъщерята на своя съжител и сама да замине на екскурзия в Турция. Толкова по-неприемливо, според нас е, майката да изпраща децата при свои познати и приятели, а не да се обръща към бащата или да ги изпраща при бащата, когато тя няма възможност да ги гледа. Всичко това се оценява негативно не само от бащата, но и от децата. Затова детето Д. заявява, че се чувства по-спокойно и по-добре при своя баща, не само в дома му, както се опита да внуши като впечатление в първоинстанционното производство. То желае да живее, да съжителства с бащата там, където има правила, но те са обърнати към детето, а не към този, който ги определя. Затова считаме, че по-пригодния родител и по-високия

родителски капацитет е този на бащата. Нямаме никакви претенции относно това режима на лични контакти да бъде определен свободен, винаги, когато децата са пожелали, винаги са посещавали своята майка, когато са с баща си, никога не са имали ограничения, което обаче не е същото, когато децата са при майката. Там ограниченията са много строги. По отношение на евентуалния иск поддържаме евентуалния иск така, както сме го предявили.

АДВ. А.: Уважаеми въззивни съдии, моля да оставите в сила първоинстанционното решение. То не страда от нито един от пороците, посочени и в двете въззивни жалби. И в двете производства по несъмнен начин се доказва, че доверителката ми е по-пригодния родител за отглеждането на двете деца. Висшата цел на закона е охраняване интереса на децата с оглед това, че децата са в ниска възраст, а и с оглед обстоятелствата, че бащата на двете деца е родител, който не е ангажиран, бих казала рисков в отглеждането на тези деца. Считаме за изключително неприемливо това 7-годишно дете да ходи на лов, да стреля по животни, неznam какво качество възпитава това в това малко дете. Немаловажно обстоятелство е също факта, че бащата показва видимо предпочитание към едно от децата. Това е констатирано, не само от моята доверителка, но и от социалния работник при изготвянето и на двата социални доклада. Това е заявено и от самото дете Д. при неговото изслушване от социалния работник, който заявява, че детето говори единствено и сам в единствено число. Никъде в неговото изложение то не споменава братчето си. На детето му е позволявано всичко безконтролно, както го заявява и самия той при изслушването от социалния работник „Тати, ми позволява да стрелям с въздушна пушка, имам АТВ, което мога да карам, когато пожелая.“ По отношение на твърденията, че класният ръководител на Д. е пристрастен към моята доверителка са изключително несериозни. Това, че детето е било притеснено и това, че детето е ходило без домашна работа го е констатирала неведнъж. Това е довело до факта същата да сезира педагогическия съветник на училището и от разговор с него се установява, че детето Д. играе на телефона си до късно през нощта, което довежда до неговото заспиване на чина. Моята доверителка е създавала правила, правила, които считам, че трябва да има във всяко едно семейство. Същата е направила децата си съпричастни към всяка минута от съвместния живот на двете деца и нейния. По отношение на твърденията, че тя участва активно в живота на децата не само с позволени действия, тя се опитва по

всякакъв начин да възпита две деца, които да няма насаждане на омраза в тях и прави всичко възможно децата да се чувстват еднакво обичани. Ето защо считам, че първоинстанционното решение следва да бъде потвърдено, тъй като същото е в интерес на децата. Подробни съображения съм изложила в отговора. Представям списък по чл. 80 от ГПК.

Съдът ПРИКЛЮЧВА устните състезания и ще ОБЯВИ решението си днес 18.10.2023 г.

Протоколът се състави в съдебно заседание, което се закри в 09,36 ч.

Председател: _____

Секретар: _____